708/04

Den 11. oktober 2004 blev i sag nr. 62.993:

xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har børneulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en skade hendes søn har pådraget sig.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at yde erstatning for læsion af korsbånd samt menisk, som klagerens søn pådrog sig den 14/10 1999. Klageren oplyser endvidere, at hendes søn den 17/10 1997 pådrog sig en skade. Klageren gør gældende, at hendes søn ikke forinden session den 18/8 2003 - hvor han blev erklæret uegnet på grund af ovennævnte skade - var bekendt med, at han havde pådraget sig et varigt mén.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at klagerens krav er forældet ved udgangen af 2001 i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har i klageskrivelsen til nævnet bl.a. anført:

> "P.A.Topdanmark skriver, at 'I fik kundskab om skadens omfang den 3.12.99', fordi der er foretaget en MR-scanning. MR-scanningen viste læsion af forreste korsbånd samt læsion af menisk.
>
> Efter denne undersøgelse blev Rasmus henvist til træning, hvorfor vi jo heller ikke kunne vide om der ville blive tale om en bedring eller en varig invaliditet.

…

Når vi gør opmærksom på, at vi havde henvendt os og fået skema i begge tilfælde er det fordi, jeg overvejer, om definitionen på anmeldelse kan diskuteres. Herfor taler den nuværende praksis i Topdanmark: at man (i hvert fald ved anmeldelse af tyveri) anmelder pr. telefon, altså i stedet for at få tilsendt skema oplyses blot om forulempelsen pr. telefon og der sagsbehandles umiddelbart i tilknytning dertil. Dette sker nu på det tidspunkt, hvor man tidligere blot meddelte skaden og efterfølgende fik fremsendt anmeldelsesskema."

Klageren oplyser endvidere i klageskrivelsen, at skaderne ikke blev anmeldt på grund af personlige omstændigheder.

Selskabet har ved skrivelse af 26/1 2004 til nævnet redegør for sagen således:

"Den 7. november 2003 modtager vi en skadeanmeldelse med lægelige oplysninger. Det fremgår af oplysningerne, at forsikrede den 16. oktober 1997 er faldet på ski og har vredet venstre knæ om. Af de lægelige oplysninger kan vi se, at forsikrede den 3. december 1999 har været til MR-scanning af knæet. Scanningen viser læsion af korsbånd og menisk.

Den 13. november 2003 skriver vi til forsikredes mor, at skaden ikke dækket, da skaden er for sent anmeldt.

Vores afgørelse

Vi fastholder, at skaden ikke er dækket af forsikringen, da anmeldelsen er sket for sent og dermed forældet efter Forsikringsaftalelovens § 29.

…

Et krav kan siges at være forfaldet, når forsikredes tilstand er stationær. Det vil sige, når forsikredes helbredstilstand hverken bliver værre eller bedre. Det fremgår af de lægelige oplysninger, at forsikrede siden ulykkestilfældet har haft daglige gener. Ud fra oplysningerne vurderer vores lægekonsulent, at forsikredes tilstand senest er stationær et år efter skaden, altså i oktober 1998.

3. 62.993

Ved MR-scanning i december 1999 får forsikrede konstateret læsion af både korsbånd og menisk. Forsikrede er således ved undersøgelsen blevet bekendt med sit krav.

Det vil sige, at forsikredes krav om erstatning er forældet 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor han får kendskab til sit krav, altså ved udgangen af 1999. Da vi først modtager anmeldelse af ulykkestilfældet i november 2003, fastholder vi, at skaden er forældet og derfor ikke dækket af forsikringen.

Da forsikrede kom til skade i 1997 var det vores forretningsgang altid at få en skriftlig anmeldelse og en lægeattest. Dette fremgår i øvrigt også af vilkårene for forsikringen.

Inden for det sidste år er vi begyndt at notere de lettere personskader telefonisk. Det vil sige, at forsikrede ikke behøver udfylde en skadeanmeldelse til os, men anmeldelsen bliver behandlet efter de telefoniske oplysninger. Da dette kun gælder for de lettere personskader, ville vi ikke notere en knæskade, men sende forsikrede en anmeldelse. Det vil sige, at oplysningerne om skaden først bliver registreret, når vi modtager den skriftlige anmeldelse."

Klageren er af den opfattelse, at selskabet overser, at den verserende sag vedrører to skader.

Hertil har selskabet bl.a. ved skrivelse af 23/3 2004 til nævnet anført:

"Det er korrekt, at vi har fået oplyst, at forsikrede er kommet til skade både den 16. oktober 1997 og den 14. oktober 1999. Af administrative årsager bliver begge skader behandlet samlet.

Vi fastholder, at skaderne er anmeldt for sent og derfor forældet.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at forsikrede har haft daglige knægener siden skaden i 1997. Ved MR-scanningen i december måned 1999 får forsikrede

konstateret læsion af både menisk og korsbånd. På dette tidspunkt har han således kendskab til, at han har et krav om erstatning.

Skaden fra den 16. oktober 1997 skulle derfor senest have været anmeldt den 31. december 2001.

Skaden fra 14. oktober 1999 er også anmeldt for sent. Det fremgår af oplysningerne, at forsikrede har gået til træning af knæet og er afsluttet i juni måned 2000. Da forsikrede er færdigbehandlet, mener vi dermed, at skaden er stationær. På dette tidspunkt har forsikrede allerede kendskab til, at han har et krav om erstatning.

Skaden fra den 14. oktober 1999 skulle derfor senest have været anmeldt den 31. december 2002.

Vi mener i øvrigt, at det er skaden fra oktober 1997, der er årsagen til forsikredes nuværende gener, da der er beskrevet daglige knægener siden skaden. Derudover er kun denne skade beskrevet i de lægelige oplysninger. Skaden fra oktober 1999 er ikke nævnt i de lægelige oplysninger, selvom forsikrede har været i lægebehandling kort tid efter skaden.

Da vi først modtager anmeldelsen den 7. november 2003, fastholder vi, at begge skader er anmeldt for sent, og derfor ikke dækket af forsikringen."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren efter MR-scanningen i december 1999 har haft grund til at tro, at uheldet 14/10 1999 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Kravet var derfor forældet, da skaden blev anmeldt i 2003.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann